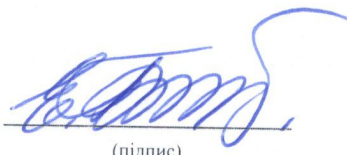

Переклад затверджений

Заступник генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

К. Б. Блінда
(ініціали та прізвище)

28 грудня 2021 р.

02015R0847 — UA — 01.01.2020 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

- В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2015/847
від 20 травня 2015 року
про інформацію, що супроводжує грошові перекази, та про скасування Регламенту
(ЄС) № 1781/2006
(Текст стосується СЕП)
(ОВ L 141 05.06.2015, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2175 від 18 грудня 2019 року	L 334	1	27.12.2019

- ▼ В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2015/847
від 20 травня 2015 року
про інформацію, що супроводжує грошові перекази, та про скасування Регламенту (ЄС)
№ 1781/2006
(Текст стосується СЕП)

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2015/847
від 20 травня 2015 року
про інформацію, що супроводжує грошові перекази, та про скасування Регламенту (ЄС)
№ 1781/2006

(Текст стосується ЄЄП)

(ОБ L 141 05.06.2015, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник	
	№	сторінка	дата
► М1	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2175 від 18 грудня 2019 року	L 334	1 27.12.2019

▼ В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 2015/847

від 20 травня 2015 року

про інформацію, що супроводжує грошові перекази, та про скасування Регламенту (ЄС)
№ 1781/2006

(Текст стосується ЄЄП)

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює правила щодо інформації про платників та отримувачів платежів, що супроводжує грошові перекази, у будь-якій валюті, для цілей запобігання, виявлення та розслідування випадків відмивання грошей і фінансування тероризму, якщо принаймні один із надавачів платіжних послуг, залучених до переказу коштів, має осідок на території Союзу.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Цей Регламент застосовується до грошових переказів у будь-якій валюті, які надсилає або отримує надавач платіжних послуг або надавач платіжних послуг-посередник, що має осідок у Союзі.
2. Цей Регламент не застосовується до послуг, перелічених у пунктах (а)–(m) та (o) статті 3 Директиви 2007/64/ЄС.
3. Цей Регламент не застосовується до грошових переказів, здійснених з використанням платіжної картки, електронних грошей, мобільного телефону або будь-якого іншого цифрового чи ІТ передплатеного або післяплатного пристрою з аналогічними характеристиками, якщо виконані такі умови:
 - (а) картка, інструмент або пристрій використовується винятково для оплати товарів або послуг; та
 - (b) номер такої картки, інструмента або пристрою супроводжує всі перекази, які впливають із операції.

Проте цей Регламент застосовується, якщо платіжна картка, електронні гроші, мобільний телефон або будь-який інший цифровий або ІТ передплатений або післяплатний пристрій з аналогічними характеристиками використовується для здійснення грошового переказу між фізичними особами.

4. Цей Регламент не застосовується до осіб, які не здійснюють іншої діяльності, окрім як конвертації паперових документів в електронні дані, та які здійснюють таку діяльність відповідно до договору з надавачем платіжних послуг, або до осіб, які не здійснюють іншої діяльності, окрім як забезпечення надавачів платіжних послуг системами обміну повідомленнями або іншими системами підтримки для перерахування коштів, або системами клірингу та розрахунків.

Цей Регламент не застосовується до грошових переказів:

- (а) які стосуються платника, що знімає готівку з власного платіжного рахунку;
 - (b) при яких кошти перераховуються органу публічної влади як сплата податків, штрафів або інших зборів у межах держави-члена;
 - (c) якщо як платник, так і отримувач платежу є надавачами платіжних послуг, що діють від свого імені;
 - (d) які здійснюються за допомогою обміну зображеннями чеків, у тому числі чеків в електронній формі.
5. Держава-член може вирішити не застосовувати цей Регламент до грошових переказів у межах своєї території до платіжного рахунку отримувача платежу, на який дозволяється здійснювати оплату винятково за надання товарів або послуг, якщо виконані всі такі умови:
 - (а) надавач платіжних послуг отримувача платежу підпадає під дію Директиви (ЄС) 2015/849;
 - (b) надавач платіжних послуг отримувача платежу може відстежувати, через отримувача платежу, за допомогою унікального ідентифікатора операції, грошовий переказ від особи, яка має угоду з отримувачем платежу про надання товарів або послуг;
 - (c) сума грошового переказу не перевищує 1 000 євро.

Стаття 3

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (1) «фінансування тероризму» означає фінансування тероризму, як означено у статті 1(5) Директиви (ЄС) 2015/849;
- (2) «відмивання грошей» означає діяльність із відмивання грошей, зазначену у статті 1(3) та (4) Директиви (ЄС) 2015/849;

- (3) «платник» означає особу, яка має платіжний рахунок та надає дозвіл на здійснення грошового переказу з такого платіжного рахунку або, за відсутності платіжного рахунку, особу, яка надає доручення на здійснення грошового переказу;
- (4) «отримувач платежу» означає особу, яка є передбачуваним отримувачем грошового переказу;
- (5) «надавач платіжних послуг» означає категорії надавача платіжних послуг, зазначені у статті 1(1) Директиви 2007/64/ЄС, фізичних або юридичних осіб, які користуються відмовою відповідно до статті 26 зазначеної Директиви, а також юридичних осіб, які користуються відмовою відповідно до статті 9 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/110/ЄС (¹), які надають послуги зі здійснення грошових переказів;
- (6) «надавач платіжних послуг-посередник» означає надавача платіжних послуг, який не є надавачем платіжних послуг платника або отримувача платежу, та який отримує і відправляє грошовий переказ від імені надавача платіжних послуг платника, отримувача платежу або іншого надавача платіжних послуг-посередника;
- (7) «платіжний рахунок» означає платіжний рахунок, як означено в пункті (14) статті 4 Директиви 2007/64/ЄС;
- (8) «кошти» означає кошти, як означено в пункті (15) статті 4 Директиви 2007/64/ЄС;
- (9) «грошовий переказ» означає будь-яку операцію, яка щонайменше частково здійснюється за допомогою електронних засобів від імені платника через надавача платіжних послуг, з метою надання коштів отримувачу платежу через надавача платіжних послуг, незалежно від того, чи платник і отримувач платежу є однією і тією самою особою, та незалежно від того, чи надавач платіжних послуг платника та надавач платіжних послуг отримувача платежу є однією особою, у тому числі:
- (a) кредитовий переказ, як означено в пункті (1) статті 2 Регламенту (ЄС) № 260/2012;
 - (b) прямий дебет, як означено в пункті (2) статті 2 Регламенту (ЄС) № 260/2012;
 - (c) грошовий переказ, як означено в пункті (13) статті 4 Директиви 2007/64/ЄС, національний або транскордонний;
 - (d) переказ, здійснений з використанням платіжної картки, електронних грошей, мобільного телефону або будь-якого іншого цифрового або ІТ передплатеного або післяплатного пристрою з аналогічними характеристиками;
- (10) «пакетний переказ» означає пакет декількох окремих грошових переказів, поєднаних разом для передавання;
- (11) «унікальний ідентифікатор операції» означає поєднання літер, чисел або символів, визначених надавачем платіжних послуг, відповідно до протоколів платіжних і розрахункових систем або систем обміну повідомленнями, що використовуються для грошового переказу, що надає змогу відстежувати операцію до платника та отримувача платежу;
- (12) «грошовий переказ між фізичними особами» означає операцію між фізичними особами, як споживачами, в інших цілях, ніж для торговельної, підприємницької або професійної діяльності.

ГЛАВА II

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ НАДАВАЧІВ ПЛАТІЖНИХ ПОСЛУГ

СЕКЦІЯ I

Зобов'язання надавача платіжних послуг платника

Стаття 4

Інформація, що супроводжує грошові перекази

1. Надавач платіжних послуг платника повинен забезпечувати, щоб грошові перекази супроводжувалися такою інформацією про платника:
 - (a) ім'я платника;
 - (b) номер платіжного рахунку платника; та
 - (c) адреса платника, номер офіційного документа посвідчення особи, ідентифікаційний номер або дата та місце народження клієнта.
2. Надавач платіжних послуг платника повинен забезпечувати, щоб грошові перекази супроводжувалися такою інформацією про отримувача платежу:
 - (a) ім'я отримувача платежу; та
 - (b) номер платіжного рахунку отримувача платежу.
3. Як відступ від пункту (b) параграфу 1 і пункту (b) параграфу 2, у випадку переказу, здійсненого не з платіжного рахунку або не на платіжний рахунок, надавач платіжних послуг платника повинен забезпечити, щоб грошовий переказ супроводжувався унікальним ідентифікатором операції, а не номером (номерами) платіжного рахунку.
4. Перед тим, як здійснювати грошовий переказ, надавач платіжних послуг платника повинен перевірити точність інформації, зазначеної у параграфі 1, на підставі документів, даних або інформації, отриманої з надійного та незалежного джерела.
5. Перевірка, як зазначено у параграфі 4, вважається здійсненою, якщо:
 - (a) ідентифікаційні дані платника перевірено відповідно до статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, та інформація, отримана у ході такої перевірки, зберігається відповідно до статті 40 зазначеної Директиви; або
 - (b) стаття 14(5) Директиви (ЄС) 2015/849 застосовується до платника.
6. Без обмеження відступів, передбачених у статтях 5 і 6, надавач платіжних послуг платника не повинен здійснювати жодного грошового переказу до того, як він пересвідчиться у повному дотриманні цієї статті.

Стаття 5

Грошові перекази у межах Союзу

1. Як відступ від статті 4(1) і (2), якщо всі надавачі платіжних послуг, задіяні у ланцюгу платежів, мають осідок на території Союзу, грошові перекази повинні супроводжуватися принаймні номером платіжного рахунку як платника, так і отримувача платежу, або, якщо застосовується стаття 4(3), унікальним ідентифікатором операції, без обмеження вимог до інформації, встановлених у Регламенті (ЄС) № 260/2012, якщо застосовно.
2. Незважаючи на параграф 1, надавач платіжних послуг платника повинен, протягом трьох робочих днів після отримання запиту на інформацію від надавача платіжних послуг отримувача платежу або від надавача платіжних послуг-посередника, надати таку інформацію:
 - (a) для грошових переказів, сума яких перевищує 1 000 євро, незалежно від того, чи такі перекази здійснюються однією операцією або декількома операціями, які видаються пов'язаними, інформацію про платника або отримувача платежу відповідно до статті 4;

- (b) для грошових переказів, сума яких не перевищує 1 000 євро, які не видаються пов'язаними з іншими грошовими переказами, сума яких, разом із відповідним переказом, перевищує 1 000 євро, принаймні:
- (i) імена платника та отримувача платежу; та
 - (ii) номери платіжного рахунка платника та отримувача платежу або, якщо застосовується стаття 4(3), унікальний ідентифікатор операції.

3. Як відступ від статті 4(4), у випадку грошових переказів, зазначених у параграфі 2(b) цієї статті, надавач платіжних послуг платника не обов'язково повинен перевіряти інформацію про платника, крім випадків, коли надавач платіжних послуг платника:

- (a) отримав кошти, які підлягають переказу готівкою або анонімними електронними грошима; або
- (b) має обґрунтовані підстави підозрювати відмивання грошей або фінансування тероризму.

Стаття 6

Грошові перекази за межі Союзу

1. У випадку пакетного переказу від окремого платника, якщо надавачі платіжних послуг отримувачів платежу мають осідок за межами Союзу, стаття 4(1) не застосовується до окремих переказів, об'єднаних у пакет, за умови, що пакет містить інформацію, зазначену у статті 4(1), (2) і (3), що таку інформацію перевірено відповідно до статті 4(4) і (5), та що окремі перекази супроводжуються номером платіжного рахунку платника або, якщо застосовується стаття 4(3), унікальним ідентифікатором операції.

2. Як відступ від статті 4(1), та, якщо застосовно, без обмеження інформації, що вимагається відповідно до Регламенту (ЄС) № 260/2012, якщо надавач платіжних послуг отримувача платежу має осідок поза межами Союзу, грошові перекази, сума яких не перевищує 1 000 євро, які не видаються пов'язаними з іншими грошовими переказами, сума яких, разом з відповідним переказом, перевищує 1 000 євро, повинні супроводжуватися принаймні такою інформацією:

- (a) імена платника та отримувача платежу; та
- (b) номери платіжного рахунка платника та отримувача платежу або, якщо застосовується стаття 4(3), унікальний ідентифікатор операції.

Як відступ від статті 4(4), надавач платіжних послуг платника не обов'язково повинен перевіряти інформацію про платника, як зазначено у цьому параграфі, крім випадків, коли надавач платіжних послуг платника:

- (a) отримав кошти, які підлягають переказу готівкою або анонімними електронними грошима; або
- (b) має обґрунтовані підстави підозрювати відмивання грошей або фінансування тероризму.

СЕКЦІЯ 2

Зобов'язання надавача платіжних послуг отримувача платежу

Стаття 7

Виявлення відсутньої інформації про платника або отримувача платежу

1. Надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен впровадити ефективні процедури для виявлення того, чи поля стосовно інформації про платника та отримувача платежу у системі обміну повідомленнями або платіжних і розрахункових системах, які використовуються для здійснення грошового переказу, заповнені з використанням символів або вхідних даних, прийнятних відповідно до умовних позначень такої системи.

2. Надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен впровадити ефективні процедури, у тому числі, залежно від випадку, моніторинг *ex-post* або моніторинг у реальному часі, для виявлення того, чи зазначена нижче інформація про платника або отримувача платежу є відсутньою:

- (a) для грошових переказів, якщо надавач платіжних послуг платника має осідок на території Союзу, інформація, зазначена у статті 5;
- (b) для грошових переказів, якщо надавач платіжних послуг платника має осідок за межами Союзу, інформація, зазначена у статті 4(1) і (2);
- (c) для пакетних переказів, якщо надавач платіжних послуг платника має осідок за межами Союзу, інформація, зазначена у статті 4(1) і (2), стосовно такого пакетного переказу.

3. У випадку грошових переказів, сума яких перевищує 1 000 євро, незалежно від того, чи такі перекази здійснюються окремою операцією або декількома операціями, які видаються пов'язаними, перед зарахуванням коштів на платіжний рахунок отримувача платежу або наданням коштів отримувачу платежу, надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен перевірити точність інформації про отримувача платежу, як зазначено у параграфі 2 цієї статті, на підставі документів, даних або інформації, отриманої з надійного та незалежного джерела, без обмеження вимог, встановлених у статтях 69 і 70 Директиви 2007/64/ЄС.

4. У випадку грошових переказів, сума яких не перевищує 1 000 євро, які не видаються пов'язаними з іншими грошовими переказами, сума яких, разом із відповідним переказом, перевищує 1 000 євро, надавач платіжних послуг отримувача платежу не обов'язково повинен перевіряти точність інформації про отримувача платежу, крім випадків, коли надавач платіжних послуг отримувача платежу:

- (a) здійснює виплату коштів готівкою або анонімними електронними грошима; або
- (b) має обґрунтовані підстави підозрювати відмивання грошей або фінансування тероризму.

5. Перевірка, як зазначено у параграфах 3 і 4, вважається здійсненою, якщо:

- (a) ідентифікаційні дані отримувача платежу перевірено відповідно до статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, та інформація, отримана у ході такої перевірки, зберігається відповідно до статті 40 зазначеної Директиви; або
- (b) стаття 14(5) Директиви (ЄС) 2015/849 застосовується до отримувача платежу.

Стаття 8

Грошові перекази з відсутньою або неповною інформацією про платника або отримувача платежу

1. Надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен впровадити ефективні ризик-орієнтовані процедури, у тому числі процедури з урахуванням чутливості до ризику, зазначені у статті 13 Директиви (ЄС) 2015/849, для визначення того, чи здійснити, відхилити або тимчасово зупинити грошовий переказ, щодо якого відсутня необхідна повна інформація про платника та отримувача платежу, а також для вжиття належних подальших заходів.

Якщо надавачу платіжних послуг отримувача платежу стає відомо, при отриманні грошових переказів, про те, що інформація, зазначена у статті 4(1) або (2), статті 5(1) або статті 6, відсутня або неповна, або не заповнена з використанням символів чи вхідних даних, прийнятних відповідно до умовних позначень системи обміну повідомленнями або платіжної і розрахункової системи, як визначено у статті 7(1), надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен відхилити переказ або запросити необхідну інформацію про платника та отримувача платежу до або після зарахування коштів на платіжний рахунок отримувача платежу або надання коштів отримувачу платежу, з урахуванням чутливості до ризику.

2. Якщо надавач платіжних послуг багаторазово не надає необхідну інформацію про платника або отримувача платежу, надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен вживати заходів, які

можуть початково включати надання попереджень та встановлення кінцевих строків, або до відхилення будь-яких майбутніх грошових переказів від такого надавача платіжних послуг, або до обмеження чи припинення його ділових відносин з таким надавачем платіжних послуг.

Надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен повідомляти про таке ненадання інформації і вжиті заходи компетентному органу, відповідальному за контроль дотримання положень про боротьбу з відмиванням грошей та протидії фінансуванню тероризму.

Стаття 9

Оцінювання і звітування

Надавач платіжних послуг отримувача платежу повинен враховувати відсутність або неповноту інформації про платника або отримувача платежу як фактор при оцінюванні того, чи грошовий переказ або будь-яка пов'язана операція є підозрілою, та чи потрібно про це повідомити Підрозділ фінансової розвідки (FIU) відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849.

СЕКЦІЯ 3

Зобов'язання надавачів платіжних послуг-посередників

Стаття 10

Зберігання інформації про платника та отримувача платежу з інформацією щодо переказу

Надавачі платіжних послуг-посередники повинні забезпечувати, щоб вся отримана інформація про платника та отримувача платежу, що супроводжує грошовий переказ, зберігалася з інформацією щодо переказу.

Стаття 11

Виявлення відсутньої інформації про платника або отримувача платежу

1. Надавач платіжних послуг-посередник повинен впровадити ефективні процедури для виявлення того, чи поля стосовно інформації про платника та отримувача платежу у системі обміну повідомленнями або платіжних і розрахункових системах, які використовуються для здійснення грошового переказу, заповнені з використанням символів або вхідних даних, прийнятних відповідно до умовних позначень такої системи.

2. Надавач платіжних послуг-посередник повинен впровадити ефективні процедури, у тому числі, залежно від випадку, моніторинг *ex-post* або моніторинг у реальному часі, для виявлення того, чи зазначена нижче інформація про платника або отримувача платежу є відсутньою:

- (а) для грошових переказів, якщо надавачі платіжних послуг платника та отримувача платежу мають осідок на території Союзу, інформація, зазначена у статті 5;
- (б) для грошових переказів, якщо надавач платіжних послуг платника або отримувача платежу має осідок за межами Союзу, інформація, зазначена у статті 4(1) і (2);
- (с) для пакетних переказів, якщо надавач платіжних послуг платника або отримувача платежу має осідок за межами Союзу, інформація, зазначена у статті 4(1) і (2), стосовно такого пакетного переказу.

Стаття 12

Грошові перекази з відсутньою інформацією про платника або отримувача платежу

1. Надавач платіжних послуг-посередник повинен встановити ефективні ризик-орієнтовані процедури для визначення того, чи здійснити, відхилити або тимчасово зупинити грошовий переказ, щодо якого відсутня необхідна інформація про платника та отримувача платежу, а також для вжиття належних подальших заходів.

Якщо надавачу платіжних послуг-посереднику стає відомо, при отриманні грошових переказів, про те, що інформація, зазначена у статті 4(1) або (2), статті 5(1) або статті 6, відсутня або не заповнена з використанням символів або вхідних даних, прийнятних відповідно до умовних позначень системи обміну повідомленнями або платіжної і розрахункової системи, як визначено у статті 7(1), він повинен відхилити переказ або запросити необхідну інформацію про платника та отримувача платежу до або після здійснення грошового переказу, з урахуванням чутливості до ризику.

2. Якщо надавач платіжних послуг багаторазово не надає необхідну інформацію про платника або отримувача платежу, надавач платіжних послуг-посередник повинен вживати заходів, які можуть початково включати надання попереджень та встановлення кінцевих строків, або до відхилення будь-яких майбутніх грошових переказів від такого надавача платіжних послуг, або до обмеження чи припинення його ділових відносин з таким надавачем платіжних послуг.

Надавач платіжних послуг-посередник повинен повідомляти про таке ненадання інформації і вжиті заходи компетентному органу, відповідальному за контроль дотримання положень про боротьбу з відмиванням грошей та протидії фінансуванню тероризму.

Стаття 13

Оцінювання і звітування

Надавач платіжних послуг-посередник повинен враховувати відсутність інформації про платника або отримувача платежу як фактор при оцінюванні того, чи грошовий переказ або будь-яка пов'язана операція є підозрілою, та чи потрібно про це повідомити FIU відповідно до Директиви (ЄС) 2015/849.

ГЛАВА III

ІНФОРМАЦІЯ, ЗАХИСТ ДАНИХ ТА ЗБЕРІГАННЯ ЗАПИСІВ

Стаття 14

Надання інформації

Надавачі платіжних послуг повинні у повному обсязі та без затримки, у тому числі за допомогою центрального контактної пункту відповідно до статті 45(9) Директиви (ЄС) 2015/849, якщо такий контактний пункт призначено, та відповідно до процедурних вимог, встановлених у національному праві держави-члена, в якій вони мають осідок, відповідати на запити виключно від органів, відповідальних за запобігання та протидію відмиванню грошей або фінансуванню тероризму такої держави-члена стосовно інформації, що вимагається згідно з цим Регламентом.

Стаття 15

Захист даних

▼ M1

1. Опрацювання персональних даних згідно з цим Регламентом підпадає під дію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 (²). Персональні дані, які опрацьовує відповідно до цього Регламенту Комісія або ЕВА, підпадають під дію Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2018/1725 (³).

▼В

2. Персональні дані повинні опрацьовуватися надавачами платіжних послуг на основі цього Регламенту лише для цілей запобігання відмиванню грошей і фінансуванню тероризму і не повинні в подальшому опрацьовуватися в спосіб, не сумісний із зазначеними цілями. Опрацювання персональних даних на основі цього Регламенту для комерційних цілей заборонене.
3. Надавачі платіжних послуг повинні надавати новим клієнтам інформацію, яка вимагається відповідно до статті 10 Директиви 95/46/ЄС, перед встановленням ділових відносин або здійсненням одноразової операції. Зазначена інформація повинна включати, зокрема, загальне повідомлення стосовно юридичних обов'язків надавачів платіжних послуг відповідно до цього Регламенту при опрацюванні персональних даних для цілей запобігання відмиванню грошей і фінансуванню тероризму.
4. Надавачі платіжних послуг повинні забезпечувати дотримання конфіденційності даних, які вони опрацьовують.

Стаття 16

Зберігання записів

1. Інформація про платника та отримувача платежу не повинна зберігатися довше, ніж це є суворо необхідним. Надавачі платіжних послуг платника та отримувача платежу повинні зберігати записи з інформацією, зазначеною у статтях 4–7, протягом п'яти років.
2. Після закінчення періоду зберігання, зазначеного у параграфі 1, надавачі платіжних послуг повинні забезпечити видалення персональних даних, якщо інше не передбачено національним правом, яке повинне визначати, за яких обставин надавачі платіжних послуг можуть або повинні продовжувати зберігати дані. Держави-члени можуть дозволяти або вимагати подальше зберігання лише після проведення ними детальної оцінки доцільності й пропорційності такого подальшого зберігання та того, чи вони вважають його обґрунтованим, якщо це необхідно для запобігання, виявлення або розслідування відмивання грошей або фінансування тероризму. Такий подальший період зберігання не повинен перевищувати п'ять років.
3. Якщо станом на 25 червня 2015 року триває провадження щодо запобігання, виявлення, розслідування або переслідування стосовно підозри у відмиванні грошей або фінансуванні тероризму в державі-члені, а надавач платіжних послуг володіє інформацією або документами, які стосуються зазначеного відкритого провадження, надавач платіжних послуг може зберігати зазначену інформацію або документи, відповідно до національного права, протягом п'ятирічного періоду, починаючи з 25 червня 2015 року. Держави-члени можуть, без обмеження національного кримінального права про докази, застосовного до поточних кримінальних розслідувань та судових процесів, дозволити або вимагати зберігання такої інформації або документів протягом додаткового п'ятирічного періоду, якщо необхідність і пропорційність такого подальшого зберігання було встановлено для цілей запобігання, виявлення, розслідування або переслідування стосовно підозри у відмиванні грошей або фінансуванні тероризму.

ГЛАВА IV

САНКЦІЇ ТА МОНІТОРИНГ

Стаття 17

Адміністративні санкції та заходи

1. Без обмеження права визначати і накладати кримінальні санкції, держави-члени повинні встановити правила для адміністративних санкцій та заходів, застосовні до порушень положень цього Регламенту, і

вживати усіх заходів, щоб забезпечити впровадження таких правил. Такі передбачені санкції та заходи повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними, а також повинні відповідати санкціям та заходам, встановленим відповідно до секції 4 глави VI Директиви (ЄС) 2015/849.

Держави-члени можуть вирішити не встановлювати правила щодо адміністративних санкцій або заходів за порушення положень цього Регламенту, які підпадають під кримінальні санкції в їхніх системах національного права. У зазначеному випадку держави-члени повинні повідомити Комісію про відповідні норми кримінального права.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб у випадках, коли дія зобов'язань поширюється на надавачів платіжних послуг у разі порушення положень цього Регламенту, санкції або заходи могли, відповідно до національного права, застосовуватися до членів органу управління та будь-якої іншої фізичної особи, відповідальної за порушення згідно з національним правом.

▼M1

3. До 26 червня 2017 року держави-члени повинні повідомити Комісію та Спільний комітет ЄКА про правила, наведені в параграфі 1. Держави-члени повинні, без невинуватої затримки, повідомляти Комісію та Європейський банківський орган (ЕВА) про внесення до них будь-яких подальших змін.

▼B

4. Відповідно до статті 58(4) Директиви (ЄС) 2015/849, компетентні органи повинні мати усі наглядові та слідчі повноваження, необхідні для виконання ними своїх функцій. Під час здійснення повноважень щодо накладення адміністративних санкцій і вжиття заходів, компетентні органи повинні тісно співпрацювати для отримання належних результатів виконання зазначених адміністративних санкцій або заходів і координувати зусилля під час виявлення та розкриття транскордонних злочинів.

5. Держави-члени повинні забезпечити можливість визнання юридичних осіб відповідальними за порушення, зазначені у статті 18, вчинені для їхньої вигоди будь-якою особою, яка діє окремо або як частина органу зазначеної юридичної особи та обіймає керівну посаду в юридичній особі на основі такого:

- (a) повноважень представляти юридичну особу;
- (b) повноважень ухвалювати рішення від імені юридичної особи; або
- (c) повноважень здійснювати контроль у юридичній особі.

6. Держави-члени повинні також забезпечити можливість притягнення до відповідальності юридичних осіб у випадках, коли відсутність нагляду або контролю з боку особи, зазначеної у параграфі 5 цієї статті, уможливила вчинення одного з порушень, визначених статтею 18, на користь зазначеної юридичної особи особою під її керівництвом.

7. Компетентні органи повинні виконувати свої повноваження щодо накладення адміністративних санкцій і заходів відповідно до цього Регламенту, будь-яким із таких способів:

- (a) безпосередньо;
- (b) у співпраці з іншими органами;
- (c) шляхом делегування їх іншим органам під свою відповідальність;
- (d) шляхом звернення до компетентних судових органів.

Під час здійснення повноважень щодо накладення адміністративних санкцій і вжиття заходів, компетентні органи повинні тісно співпрацювати для отримання належних результатів виконання зазначених адміністративних санкцій або заходів і координувати зусилля під час виявлення та розкриття транскордонних злочинів.

Спеціальні положення

Держави-члени повинні забезпечити, щоб їхні адміністративні санкції та заходи включали принаймні ті, які встановлено статтею 59(2) та (3) Директиви (ЄС) 2015/849 у разі таких порушень цього Регламенту:

- (a) повторне або систематичне невключення надавачем платіжних послуг необхідної інформації про платника або отримувача платежу, в порушення статті 4, 5 або 6;
- (b) повторне, систематичне або серйозне порушення надавачем платіжних послуг щодо зберігання записів, у порушення статті 16;
- (c) невпровадження надавачем платіжних послуг ефективних ризик-орієнтованих процедур, у порушення статей 8 або 12;
- (d) серйозне недотримання надавачем платіжних послуг-посередником статті 11 або 12.

Стаття 19

Публікування інформації про санкції та заходи

Відповідно до статті 60(1), (2) і (3) Директиви (ЄС) 2015/849, компетентні органи повинні публікувати інформацію про адміністративні санкції та заходи, що накладаються у випадках, зазначених у статтях 17 та 18 цього Регламенту, без невинуватої затримки, у тому числі інформацію про тип і характер порушення, а також ідентифікаційні дані осіб, відповідальних за нього, якщо необхідно та пропорційно після оцінювання окремих випадків.

Стаття 20

Застосування санкцій та заходів компетентними органами

1. При визначенні типу адміністративних санкцій або заходів і рівня адміністративних штрафних санкцій, компетентні органи повинні враховувати усі відповідні обставини, у тому числі ті, які зазначено у статті 60(4) Директиви (ЄС) 2015/849.
2. Стосовно адміністративних санкцій та заходів, накладених відповідно до цього Регламенту, застосовують статтю 62 Директиви (ЄС) 2015/849.

Стаття 21

Повідомлення про порушення

1. Держави-члени повинні створити дієві механізми для сприяння повідомленню компетентним органам про порушення цього Регламенту.

Такі механізми повинні включати принаймні ті, що зазначені у статті 61(2) Директиви (ЄС) 2015/849.

2. Надавачі платіжних послуг, у співпраці з компетентними органами, повинні створити належні внутрішні процедури, що дають змогу їхнім працівникам або особам, що перебувають у порівнянному становищі, подавати внутрішні повідомлення про порушення через безпечний, незалежний, спеціальний і анонімний канал, пропорційний характеру та розміру відповідного надавача платіжних послуг.

Стаття 22

Моніторинг

1. Держави-члени повинні вимагати від компетентних органів дієвого моніторингу і вжиття необхідних заходів для забезпечення відповідності цьому Регламенту та сприяння, за допомогою дієвих механізмів, повідомленню компетентним органам про порушення положень цього Регламенту.

2. Після повідомлення відповідно до статті 17(3), Комісія повинна подати звіт Європейському Парламенту і Раді про застосування глави IV, зокрема стосовно транскордонних справ.

ГЛАВА V

ВИКОНАВЧІ ПОВНОВАЖЕННЯ

Стаття 23

Процедура комітету

1. Комісії надає допомогу Комітет з питань запобігання відмиванню грошей та фінансуванню тероризму («Комітет»). Комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. У разі покликання на цей параграф застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

ГЛАВА VI

ВІДСТУПИ

Стаття 24

Угоди з країнами та територіями, які не є частиною території Союзу

1. Комісія може дозволити будь-якій державі-члену укласти угоду з третьою країною або з територією поза межами територіальної сфери дії ДЄС та ДФЄС, як зазначено у статті 355 ДФЄС («відповідна країна або територія»), що містить відступи від цього Регламенту, щоб уможливити грошові перекази між такою країною або територією та відповідною державою-членом, які вважатимуться грошовими переказами в межах такої держави-члена.

Такі угоди можуть бути авторизовані лише у разі виконання всіх таких умов:

- (a) відповідна країна або територія є учасником валютного союзу з відповідною державою-членом, є частиною валютної зони такої держави-члена або підписала конвенцію з грошових питань із Союзом, представленим державою-членом;
 - (b) надавачі платіжних послуг у відповідній країні або на відповідній території прямо або опосередковано беруть участь у платіжних та розрахункових системах у такій державі-члені; та
 - (c) відповідна країна або територія вимагає від надавачів платіжних послуг, що перебувають під її юрисдикцією, застосовувати такі самі правила, як і правила, встановлені згідно з цим Регламентом.
2. Держава-член, що бажає укласти угоду, зазначену в параграфі 1, повинна подати запит до Комісії та надати їй всю необхідну інформацію для розгляду запиту.
 3. Після отримання Комісією такого запиту грошові перекази між такою державою-членом і відповідною країною або територією тимчасово вважатимуться грошовими переказами в межах такої держави-члена до ухвалення рішення відповідно до цієї статті.
 4. Якщо протягом двох місяців після отримання запиту Комісія вважає, що вона не має всієї необхідної інформації для розгляду запиту, вона зв'язується з відповідною державою-членом та вказує додаткову інформацію, яка вимагається.

5. Протягом одного місяця після отримання всієї інформації, яку вона вважає необхідною для розгляду запиту, Комісія повинна відповідним чином повідомити державу-член, що подає запит, та передати копії запиту іншим державам-членам.

6. Протягом трьох місяців після надання повідомлення, зазначеного у параграфі 5 цієї статті, Комісія ухвалює рішення, відповідно до статті 23(2), про те, чи дозволити відповідній державі-члену укласти угоду, яка є предметом запиту.

У будь-якому разі, Комісія ухвалює рішення, як зазначено у першому підпараграфі, протягом 18 місяців після отримання запиту.

7. До 26 березня 2017 року держави-члени, яким було дозволено укласти угоди з відповідною країною або територією згідно з Імплементативним рішенням Комісії 2012/43/ЄС (⁴), Рішенням Комісії 2010/259/ЄС (⁵), Рішенням Комісії 2009/853/ЄС (⁶) або Рішенням Комісії 2008/982/ЄС (⁷), повинні надати Комісії оновлену інформацію, необхідну для розгляду згідно з пунктом (с) другого підпараграфу параграфа 1.

Протягом трьох місяців після отримання такої інформації Комісія повинна перевірити надану інформацію, щоб переконатися в тому, що відповідна країна або територія вимагає від надавачів платіжних послуг, що перебувають під її юрисдикцією, застосовувати такі самі правила, як і правила, встановлені згідно з цим Регламентом. Якщо після такої перевірки Комісія вважатиме, що умова, встановлена у пункті (с) другого підпараграфу параграфа 1, вже не виконується, вона скасовує відповідне Рішення Комісії або Імплементативне рішення Комісії.

▼ M1

Стаття 25

Настанови

До 26 червня 2017 року європейські наглядові органи повинні видати настанови компетентним органам та надавачам платіжних послуг відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1093/2010 про заходи, яких необхідно вживати відповідно до цього Регламенту, зокрема, стосовно імплементативних статей 7, 8, 11 та 12 зазначеного Регламенту. З 01 січня 2020 року ЕВА, у відповідних випадках, видає такі настанови.

▼ B

ГЛАВА VII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 26

Скасування Регламенту (ЄС) № 1781/2006

Регламент (ЄС) № 1781/2006 скасовано.

Покликання на скасований Регламент необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент і читати відповідно до кореляційної таблиці, викладеної в додатку.

Стаття 27

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 26 червня 2017 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

ДОДАТОК

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Регламент № 1781/2006	(ЄС)	Цей Регламент
Стаття 1		Стаття 1
Стаття 2		Стаття 3
Стаття 3		Стаття 2
Стаття 4		Стаття 4(1)
Стаття 5		Стаття 4
Стаття 6		Стаття 5
Стаття 7		Стаття 7
Стаття 8		Стаття 7
Стаття 9		Стаття 8
Стаття 10		Стаття 9
Стаття 11		Стаття 16
Стаття 12		Стаття 10
—		Стаття 11
—		Стаття 12
—		Стаття 13
Стаття 13		—
Стаття 14		Стаття 15
Стаття 15		Статті 17–22
Стаття 16		Стаття 23
Стаття 17		Стаття 24
Стаття 18		—
Стаття 19		—
—		Стаття 26
Стаття 20		Стаття 27

- (¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/110/ЄС від 16 вересня 2009 року про започаткування та здійснення діяльності установами-емітентами електронних грошей і пруденційний нагляд за нею та про внесення змін до директив 2005/60/ЄС та 2006/48/ЄС та про скасування Директиви 2000/46/ЄС (ОВ L 267, 10.10.2009, с. 7).
- (²) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (ОВ L 119, 04.05.2016, с. 1).
- (³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2018/1725 від 23 жовтня 2018 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних установами, органами, офісами та агентствами Союзу, та про вільний рух таких даних, а також про скасування Регламенту (ЄС) №45/2001 та Рішення №1247/2002/ЄС (ОВ L 295, 21.11.2018, с. 39).
- (⁴) Імплементативне рішення Комісії 2012/43/ЄС від 25 січня 2012 року про надання дозволу Королівству Данія на укладення угод із Гренландією та Фарерськими Островами щодо грошових переказів між Данією та кожною із цих територій, які вважатимуться грошовими переказами в межах Данії, відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1781/2006 (ОВ L 24, 27.01.2012, с. 12).
- (⁵) Рішення Комісії 2010/259/ЄС від 04 травня 2010 року про надання дозволу Французькій Республіці на укладення угоди з Князівством Монако щодо грошових переказів між Французькою Республікою та Князівством Монако, які вважатимуться грошовими переказами в межах Французької Республіки, відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1781/2006 (ОВ L 112, 05.05.2010, с. 23).
- (⁶) Рішення Комісії 2009/853/ЄС від 26 листопада 2009 року про надання дозволу Франції на укладення угоди з Сен-П'єр і Мікелон, Майоттою, Новою Каледонією, Французькою Полінезією та Островами Уолліс і Футуна відповідно щодо грошових переказів між Францією та кожною із цих територій, які вважатимуться грошовими переказами в межах Франції, відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1781/2006 (ОВ L 312, 27.11.2009, с. 71).
- (⁷) Рішення Комісії 2008/982/ЄС від 08 грудня 2008 року про надання дозволу Великій Британії на укладення угоди з Бейлівік Джерсі, Бейлівік Гернсі та Островом Мен щодо грошових переказів між Великою Британією та кожною з цих територій, які вважатимуться грошовими переказами в межах Великої Британії, відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1781/2006 (ОВ L 352, 31.12.2008, с. 34).